

De 'bascule' van Genk

Bijna 1 op de 2 geboortes (46,5%) van de voorbije vijf jaren in Genk is Turks of Marokkaans van oorsprong. In de jaren '90 was dat 'maar' 30 procent. Bij 45% van de pasgeborenen wordt thuis geen Nederlands gesproken.

In driekwart van de gezinnen van Turkse en Marokkaanse origine is minstens één partner afkomstig uit Turkije of Marokko. Nederland kent strengere regels op het vlak van huwelijksmigratie. Om die te ontwijken verhuisden in 2008 136 Nederlanders van Turkse en Marokkaanse origine naar Genk. Eén en ander opgeteld heeft tot gevolg dat vele Belgen in Genk met een klein hartje naar de toekomst kijken.

Migratiehuwelijk

Genkenaren met zowel Vlaamse als Zuid-Europese roots wijzen erop dat de voormalige mijncités en de grote sociale woonwijken hoofdzakelijk door 'niet-Belgen' worden bewoond. Jonge Genkenaren van Vlaamse origine trekken naar nieuwe buurten in en dikwijls ook buiten Genk. Hun gepensioneerd ouders verruilen hun huis in de wijk vaak voor een appartement in het centrum. Zo ontstaan er concentraties, eilanden. Met als gevolg: angst in de hoofden van vele mensen. Angst voor scholen waar geen 'Belgen' meer in de klas zitten, angst voor een religie waarvan alleen de uitwassen in de media komen, angst voor het horen van een taal die ze niet verstaan. Angst om straks zelf een minderheid te zijn.

In 2009 was 45% van de Turks-Genkse huwelijken een zogenaamd 'migratiehuwelijk'. Bij de Marokkaans-Genkse trouwlustigen ging vorig jaar zelfs nog 55,4% een partner halen in Marokko. Maar als we die cijfers vergelijken met de periode 2002-2004 toen dit nog gemiddeld 70% was, mogen we voorzichtig van een kentering spreken. Een hoopgevende evolutie omdat een reeks problemen, zoals het niet kennen van de taal, van de waarden en normen in Vlaanderen, voor de nieuwe partners telkens opnieuw een enorme klip vormen.

"De dag dat wij hen en zij zichzelf zien als echte Genkenaren, is de balans – de Genkse bascule – in evenwicht."

Wat met dat vlees?

Vele Genkenaren hebben het al meegemaakt: de deurbel gaat, en daar staat een jongen of meisje met een bord dampend lamsvlees: "Voor u meneer. Wij vieren vandaag het Offerfeest en mijn vader heeft een schaap geslacht." Een gebaar dat niet altijd begrepen wordt. Wat moeten we met dat vlees? Laten we het aangrijpen als een uitnodiging voor een echte kennismaking. Een kans. Waarbij wij veel kunnen leren over hun cultuur, hun gebruiken, hun feestdagen. Maar waardoor ook zij kunnen zien hoe wij leven, hoe wij tegen de dingen aankijken. Het geeft ons de kans vragen te stellen over hun religie, over de plaats van de vrouw, over het leren van het Nederlands, over de schoolkeuze en de attitude van hun kinderen, over hun toekomstverwachtingen, over hun job.

Balans

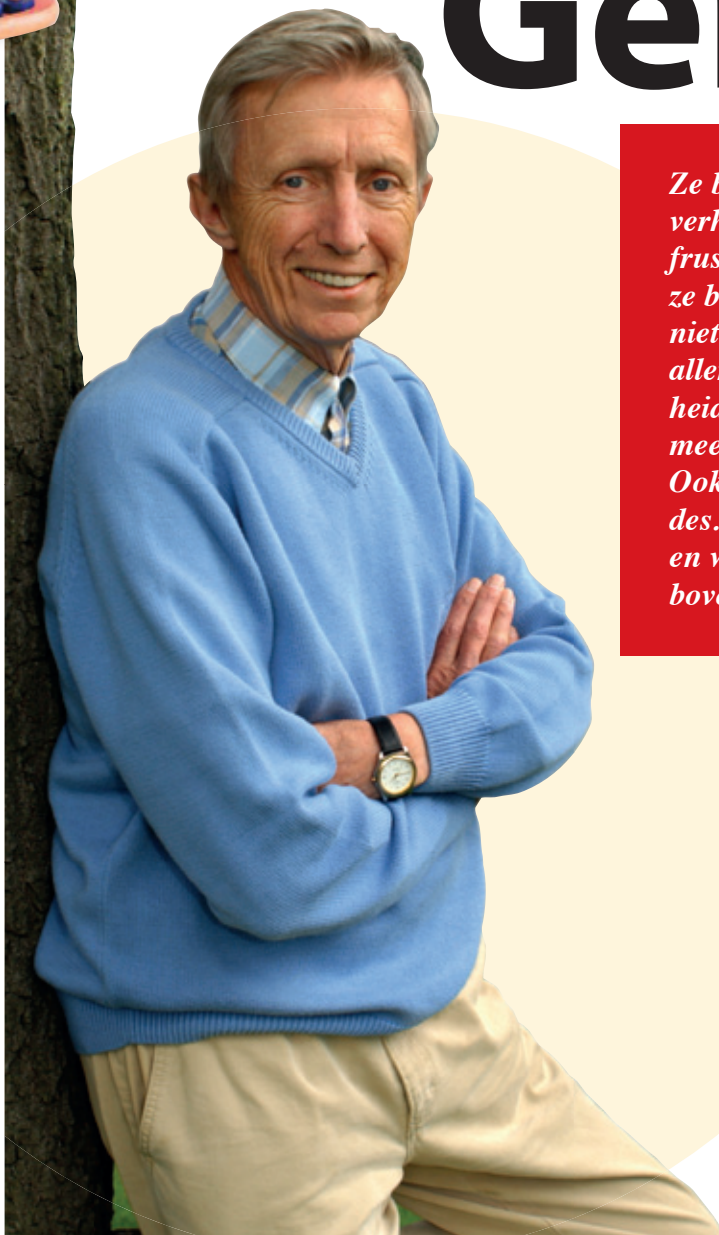
moslims - in Genk hoofdzakelijk van Turkse of Marokkaanse origine - zijn warme vreedzame mensen. De familie is heilig. De ouderen krijgen een plaats dichtbij hun kinderen, waar ze een eigen rol kunnen spelen, waar ze goed verzorgd worden en waar ze kunnen rekenen op respect. De dag dat wij hen en zij zichzelf zien als echte Genkenaren, is de balans – de Genkse bascule - in evenwicht. ■

Ivo VANDEKERCKHOVE

OVER DE INTEGRATIEPREMIE

Genker

Ze bestaan al eeuwenlang: de verhalen die lachlust, boosheid, frustratie, angst...opwekken. Als ze berusten op de realiteit is er niets aan de hand. Maar er leven allerlei geruchten die voor waarheid worden aangezien hoewel ze meestal uit de lucht gegrepen zijn. Ook in Genk leven er stadslegendes. De Genks tekenden ze op en we deden er nog een schepje bovenop.

En wij maar belastingen betalen

"In Winterslag woont een Marokkaan, die is getrouwd en heeft vijf kinderen. De man gaat doppen, de vrouw ook. En ze trekken dik kindergeld. Maar die man heeft in Marokko ook nog drie vrouwen die samen vijftien kinderen hebben. Voor die vrouwen kan hij terecht op het OCMW in Genk en

De Genks in 3 korte vragen

Wat is de Genks?

De Genks verwijst naar een familie. Als je samenleeft in een stad, ben je ook een beetje familie van elkaar. Je deelt dezelfde ruimtes, je zorgt voor elkaar, je werkt en eet samen. En dat in een stad met mensen die stuk voor stuk anders en uniek zijn.

De Genks willen alle Genkenaren de kans geven om zorgen, ideeën en toekomstplannen met elkaar te delen. Ze ontmoeten elkaar tijdens gesprekken over het samenleven, geleid door een vrijwillige uitdager. Genk heeft alles in huis om een stad te zijn waar iedereen zich thuis voelt. Individuen, groepen, bedrijven en stadsbestuur spelen hierin een belangrijke rol: wij maken samen deze stad.

Wie zijn de Genks?

De Genks, dat zijn de mensen die in Genk leven. Die kiezen voor Genk en houden van deze stad. Maar ook mensen die het belangrijk vinden om na te denken over samenleven in Genk.

De uitdagers zijn 40 Genkenaren die er vrijwillig voor kozen om gesprekken te organiseren met hun stads-genoten. Ze vertegenwoordigden alle leeftijden, wijken en origines. Ze bereikten 3200 Genkenaren met een goed gesprek. Deze familie is klaar voor uitbreiding in 2010!

Wat plannen de Genks in 2010?

Deze krant is een weergave van alles wat in de gesprekken in 2009 naar boven kwam. Op basis daarvan zullen uitdagers diensten en organisaties uit Genk uitnodigen voor een stevige babbel over thema's als onderwijs, zorg, stedelijke dienstverlening,... Daarnaast komen er opnieuw kleine en grote gesprekken met de Genkenaren. De Genks gaan hiervoor in 2010 op zoek naar meer uitdagers en gesprekspartners.

Meer info over deze plannen vind je op www.degenks.be.